

משנה מעילה פרק ד

Mishnah Me'ilah, chapter 4

(1) Things dedicated for the altar can combine with one another [to equal the value of a *perutah*, the minimum amount required to be subject to misappropriation] and they [can combine to be a *כוזית* so that if one ate of them they] are subject to *pigul*, *notar* and defilement. Things dedicated for Temple repair can combine with one another. Things dedicated for the altar can combine with things dedicated for Temple repair with regard to the law of misappropriation.

א קדשי המזבח מצטרפין זה עם זה למעילה, ולחייב עליהן משום פגול נותר וטמא. קדשי בדיק הבית מצטרפין זה עם זה. קדשי המזבח וקדשי בדיק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה: ב חמשה דברים בעולה מצטרפין זה עם זה, והבשר, והחלב, והסלת, והיין, והשמן. וששה בתודה, הבשר, והחלב, והסלת, והיין, והשמן, והלחם. התרומה, ותרומת מעשר, ותרומת מעשר של דמאי, החלה, והבכורים, מצטרפין זה עם זה לאסור

(2) There are five items in a burnt-offering that can combine with one another [either to be a *פרוטה* or a full *כוזית*], the flesh, the sacrificial fats, the fine flour, the wine and the oil; and six in a thanksgiving-offering, the flesh, the sacrificial fats, the fine flour, the wine, the oil and the bread [and thus would be liable to *pigul*, *notar* and defilement]. *Terumah* and the *terumah* [separated] from the tithes [the Levites receive] and *terumah* from the tithes of *demai* [received from an *am ha'aretz* regarding which there is a doubt whether or not the laws of tithes were followed], *hallah* and first-fruits can combine with one another to make up the minimum amount [of yeast] required [for leavening]

רבנו עובדיה מברטנורא

א קדשי המזבח מצטרפים זה עם זה למעילה. אם נהגה משני מיני קדשי מזבח בשוה פרוטה, מעל. ומצטרפים נמי לכוזית לחייב עליהם משום אוכל פגול או נותר או טמא, או לחייב למעלה כוזית בחוץ: קדשי בדיק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה. אבל פגול ונותר וטמא, אין בהן: קדשי מזבח וקדשי בדיק הבית מצטרפים זה עם זה למעילה. אבל לא לדבר אחר, כדאמרן דקדשי בדיק הבית לית בהו פוגל ונותר וטמא: ב חמשה דברים בעולה מצטרפים זה עם זה. לכוזית לחייב משום מעלה בחוץ, ולחייב משום פגול ונותר וטמא. ומשום מעילה אם נהגה מכולן בשוה פרוטה: הסולת. המנחה הבאה עם העולה: והיין. לנסכים. שהעולה טעונה מנחה ונסכים: וששה בתודה. שהתודה טעונה לחם מוסף על חמשה דברים שבעולה. וכולן מצטרפין לכוזית, לפגול ונותר וטמא, אבל לא למעילה, שהתודה קדשים קלים ואין בהן מעילה, כדתנן בשלהי פרק קמא: התרומה ותרומת מעשר. שהיא אחד ממאה של חולין. וכן תרומת מעשר של דמאי: והחלה. שאף היא קרויה תרומה, דכתיב (במדבר טו) ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה: והביכורים. קריין תרומה, דאמר מר, ותרומת ירך, אלו ביכורים דכתיב בהו (דברים טו) ולקח הכהן הטנא מידך: מצטרפים זה

to render other things forbidden and [if an Israelite ate a כזית of them] to be liable to [the principle and] the payment of a fifth.

(3) All kinds of *pigul* [from different and various offerings such as burnt-offerings, sin-offerings and the like] combine with each other [to make up a כזית] and [so too,] all kinds of *notar* combine with one each other. [The flesh of] all kinds of *neveilah* [i.e., a kosher animal that was not slaughtered properly with a non-kosher animal] combine with one another [if one touches or carries half כזית of each he becomes defiled, however, they would not combine if one consumed half כזית of each since the prohibition of eating a non-kosher species and that of eating from a *neveilah* are two different prohibitions]. All kinds of reptiles combine with one another [to make up a כזית if eaten and those eight reptiles which defile when dead via touch (see Leviticus 11:29-30) combine if eaten or touched to make up the size of a lentil bean]. The blood of a reptile [i.e., of those eight reptiles] and the flesh combine with one another. Rabbi Yehoshua stated a general rule: All things that are alike in respect to the duration of defilement and in regard to their standard size [such as one *neveilah* with another *neveilah* or one reptile with another reptile] combine with one another. However, those things that are alike in regard to the duration of their defilement [such as *neveilah* and reptile both defile until evening] but not in regard to size [a *neveilah* requires a כזית while a reptile requires a lentil, or alike], regarding

רבנו עובדיה מברטנורא

עם זה לאסור. שאם נפל מכולן שאור כדי לחמץ, בתוך עיטה של חולין, נאסרת: **ולחייב עליהן את החומש.** האוכל מכולן כזית בשגגה משלם את החומש: **ג כל הפגולים.** מעולה מחטאת ומאשם ומשלמים: **מצטרפין זה עם זה.** לאוכל מהן כזית להיות חייב כרת. וכן כל הנותרים: **כל הנבלות מצטרפות.** ואפילו נבלת בהמה טמאה עם נבלת בהמה טהורה, מצטרפים לכזית לענין טומאה. אבל לא למלקות, שאינו לוקה עד שיאכל כזית מנבלת בהמה טהורה לברדה, או כזית מן הטמאה לברדה, לפי שהן שני שמות, שאין אוכל בשר בהמה טמאה לוקה משום נבלה אלא משום אוכל בשר בהמה טמאה: **וכל השרצים מצטרפים זה עם זה לכזית.** לחייב את האוכלן מלקות, ושמונה שרצים הכתובים בתורה מצטרפים זה עם זה, לחייב האוכלן בכעדשה. כשיעור טומאתן כך שיעור אכילתן: **דם השרץ ובשרו מצטרפים.** דמריבין מקרא דכתיב (ויקרא יא) וזה לכם הטמא בשרץ השורץ על הארץ, לרבות דם השרץ שיהיה מטמא כבשרו: **כל שטומאתו ושיעורו שוין.** כגון נבילה ונבילה, או שרץ ושרץ: **טומאתו ולא שיעורו.** כגון נבילה ושרץ דטומאתן שוה,

ולחייב עליהן את החמש: **ג כל הפגולין מצטרפין זה עם זה.** כל הנותרין מצטרפין זה עם זה. **כל הנבלות מצטרפות זו עם זו.** כל השרצים מצטרפין זה עם זה. **דם השרץ ובשרו מצטרפין.** כלל אמר רבי יהושע כל שטמאתו ושיעורו שוין, מצטרפין זה עם זה. **טמאתו ולא שיעורו, שיעורו ולא טמאתו, לא**

size [a *neveilah* and a corpse both require a כזית] but not in regard to the duration of defilement [a *neveilah* defiles until evening while a corpse defiles for seven days] or if they are not alike [such as a corpse and a reptile], neither in regard to the duration of defilement, nor in regard to size, do not combine with one another.

(4) *Pigul* and *notar* [although they combine regarding consumption they] do not combine with each other [to defile ones hands Rabbinically, if one touches them the Rabbis did not institute this here] because they are of two different classifications. Reptiles and *neveilah*, and so too, *neveilah* and the flesh of a corpse, do not combine one with the other to effect defilement not even to defile as the lenient of the two [grades of] defilements. Food which became defiled through contact with a primary defilement does combine with food which became defiled by a secondary defilement to effect defilement to the lower degree of defilement.

(5) All [defiled] foods [if swallowed] combine to half a *peras* [i.e., a quarter of a loaf] to defile [the inner body with גוייה and he may not eat of sanctified foods until he immerses, they also combine] to count as food for two meals in

רבנו עובדיה מברטנורא

דתרוייהו הוי טומאתן עד הערב. ולא שיעורו, דנבילה שיעור טומאתה בכזית, ושרץ שיעורו בכעדשה: **שיעורו ולא טומאתו.** כגון נבילה ומת, דתרוייהו מטמאין בכזית. ולא טומאתו, דאילו טומאת מת, שבעה, וטומאת נבילה לא הוי אלא עד הערב: **לא טומאתו ולא שיעורו.** כגון מת ושרץ, דטומאת מת הוי שבעה, וטומאת שרץ עד הערב. ובשיעורו נמי אין שוין, דשיעור מת בכזית, ושיעור שרץ בכעדשה: **אלו אין מצטרפין זה עם זה.** הואיל ומוחלקין הן: **ד שני שמות.** שני לאוין חלוקין: **קכל שבשניהם.** כלומר דלא מצטרף לטומאה אפילו לשיעור קל כגון שיצטרף פחות מכעדשה דשרץ להשלים כזית דנבילה, וכל שכן דלא מצטרף לשיעור חמור. וכן חצי זית של מת אין מצטרף לחצי זית של נבילה לטמא אפילו לטומאת ערב: **האוכל שנשטמא באב.** זהו ולד ראשון: **ושנשטמא בולד הטומאה.** זהו ולד שני: **מצטרפין זה עם זה.** לכביצה שהיא שיעור טומאת אוכלין: **לטמא כקל שבשניהם.** לעשות שלישי בדרך השני לעשות שלישי, והיינו כקל שבשניהם. אבל אין מצטרפין להכי שיעשו שני כמו שעושה ראשון שני, דאם כן היה כחמור שבשניהם: **ה לפסול את הגויה.** האוכל אוכלים טמאים בכחצי פרס שהוא ביצה ומחצתה לדברי רמב"ם, ושני ביצים לדברי רבותי, נפסלה גוייתו מלאכול בתרומה ופוסל את התרומה במגעו עד שיטבול: **במזון שתי סעודות לעירוב.** הרוצה ללכת יותר מאלפים אמה בשבת, עושה עירובין תחומין ומניח מזון שתי סעודות

טמאתו ולא שיעורו, אין מצטרפין זה עם זה: **ד הפגול והנותר אין מצטרפין זה עם זה,** מפני שהם שני שמות. השרץ והנבלה, וכן הנבלה ובשר המת, אין מצטרפין זה עם זה לטמא אפילו כקל שבשניהם. האכל שנשטמא באב הטמאה ושנשטמא בולד הטמאה, מצטרפין זה עם זה לטמא כקל שבשניהם: **ה כל האכלין מצטרפין, לפסול את הגויה,** בכחצי פרס, במזון שתי סעודות לעירוב,

regard to *erubin* [enabling one to travel on shabbat 2000 cubits from the point where the two meals were set, they combine], to the [minimum] amount of an egg [required] to defile as food, to [combine to] the amount of a dried fig in regard of [being liable for]

בכביצה לטמא טמאת אכלין, בכגרוגרת להוצאת שבת, בככותבת ביום הכפורים. כל המשקין מצטרפין, לפסול את הגויה ברביעית, ובמלא לוגמיו ביום הכפורים: והערלה וכלאי הכרם מצטרפין זה עם זה. רבי שמעון אומר, אינן מצטרפין. הבגד והשק, השק והעור, העור והמפץ, מצטרפין

carrying on shabbat and to [combine to] the amount of a date regarding breaking one's fast on Yom Kippur. All drinks combine to make up a *revi't* [of a log] in order to defile one [with טומאת גוייה by] drinking it and to make up the prohibited mouthful on Yom Kippur.

(6) *Orlah* and *kelayim* of the vineyard combine with one another [if one ate half a כזית of each he would be liable and they also combine to prevent nullification in less than two hundred and one (see *Orlah* 2:1)]. Rabbi Shimon says: [Since they are two different prohibitions] they do not combine. Clothing [which require a minimum measurement of three by three handbreadths in order to be considered a vessel liable to defilement] and sack [which require four by four handbreadths], the sack with skins [which require five by five] skin and matting [which require six by six] combine for one another [to defile with the larger amount]. Rabbi

רבנו עובדיה מברטנורא

במקום שרוצה שיקנה לו עירובו, והולך ממקום עירובו ולהלן אלפים אמה. והוא שש ביצים לדברי רמב"ם, ושמונה ביצים לדברי רבותי: בכביצה לטמא טומאת אוכלין. שאין אוכל מטמא בפחות מכביצה, דכתיב (שם) מכל האוכל אשר יאכל, דמשמע אוכל הנאכל בבת אחת, ושיערו חכמים שאין בית הבליעה מחזיק יותר מביצת תרנגולת: בכגרוגרת להוצאת שבת. המוציא אוכלים בשבת מרשות לרשות, אינו חייב בפחות מכגרוגרת: מככותבת ביום הכפורים. ששינה הכתוב וכתב תענו, ולא כתב לא תאכלו, דמשמע דלא קפיד רחמנא אלא אעיניו, ושיערו חכמים דבככותבת מיתבא דעתא דאינשו, בפחות מככותבת לא מיתבא דעתיה: לפסול את הגויה ברביעית. השותה משקים טמאים ברביעית, נפסלה גוייתו מלאכול בתרומה ופוסל את התרומה במגעו עד שיטבול: וכמלוא לוגמיו. שהשותה ביום הכפורים מלוא לוגמיו, חייב. פחות מכן, פטור: והערלה וכלאי הכרם מצטרפים. שאם אכל חצי שיעור מזה וחצי שיעור מזה, מצטרפין ללקות את הארבעים. אי נמי, ערלה וכלאי הכרם מעורבים יחד שנפלו לתוך היתר, מצטרפים לאסור ביבש במאתים, ובלח בנותן טעם: אינן מצטרפין. כיון דשני שמות ניהו. אלא אם יש בקדרה לבטל טעם הערלה בפני עצמה, וטעם כלאי הכרם בפני עצמו, הכל מותר. ואין הלכה כר' שמעון: הבגד. שהוא מטמא שלשה על שלשה: והשק. שהוא מטמא ארבעה על ארבעה: והעור. חמשה על חמשה: והמפץ. ששה על ששה. הבגד מצטרף לשק שקל הימנו, לטמא בארבעה על ארבעה. וכן מצטרפים זה עם זה לטמא

Shimon says: [Even though we stated earlier (Mishnah 3) things that are not alike in respect to their standard size do not combine, here, however,] because [if one detached material from any one of them the size of one handbreadth squared] they are all susceptible to defilement via [a zav] sitting [on them therefore they are considered to be alike].

רבנו עובדיה מברטנורא

כשיעור הטומאה הקלה, אבל לא הקל עם החמור: מפני שהן ראויים לטמא מושב. כלומר אע"ג דאמרן לעיל דכל שאין שיעורן שוה אינן מצטרפין, הכא מצטרפין אע"פ שאין שיעורן שוה, הואיל והן שוין לדבר זה שכל אחד מהן ראוי לטמא במושב חוב, הלכך מצטרפין לטומאת מושב: